

den nuværende Ordning, baade økonomisk og kunstnerisk, og at det er det, der har givet sig Udslag ogsaa deri, at man fra alle Sider er bleven enig om at indskrænke Lovens Varighed til 3 Aar i Haab om, at man saa skulde kunne finde noget, der er mere tilfredsstillende.

Jeg skal i øvrigt ikke gentage, hverken hvad jeg har skrevet i den Særbetænkning, jeg har afgivet, og heller ikke, hvad jeg sagde sidst. Men jeg havde Lyst til, da jeg har faaet Ordet, at gøre en Bemærkning med Hensyn til Tilskuddet til Aarhus Teater, eller jeg vil hellere sige Tilskuddet til Skuespilkunst i Provinserne. Jeg har ikke rigtig kunnet forstaa den Angst, der navnlig fra den ærede Ordførers, men for Resten ogsaa fra anden Side har været for at yde et Tilskud til Skuespilkunsten i Provinserne, naar Forholdet er det, at vi af Statskassen yde og gennem en Aarrække have ydet ret betydelige Tilskud til private Musikforeninger og Koncertforeninger her i København trods det, at Staten ofrer mange, mange Tusinder paa den Musik, som Københavnerne først og fremmest have en Lejlighed til at nyde gennem de mange Operaer, der gives paa det kongelige Teater. Ikke desto mindre ydes der endda Tilskud til 2—3 Musik- og Koncertforeninger, for en Forenings Vedkommende et Tilskud paa 5,000 Kr. om Aaret, og kan man gøre det i København og væsentligst jo til Fordel for Københavnerne, saa kan jeg ikke rigtig indse, at der hverken fra Konsekvensens Synspunkt eller noget andet Synspunkt skulde være noget afskrækkende i, om der blev afset nogle Tusinde Kr. til Fremme af de kunstneriske Interesser, af Skuespilinteresserne og for den Sags Skyld ogsaa af Musikinteresserne, være sig i Aarhus, Odense eller Aalborg, eller hvor der ellers maatte være tilstrækkelige Betingelser, kunstneriske Interesser af saa lødig en Art, at det virkelig er forsvarligt at støtte det. I øvrigt er jeg enig i, at det er en Bevillingssag, der rettelig hører hjemme paa Finansloven.

Jeg skal til Slutning udtale Haabet om, at der i København dels fra Kommunens og dels fra de musikinteresseredes Side skal være tilstrækkelig Offervillighed til Stede, saa at man kan komme til en Adskillelse af de 3 Kunstarter, hvad jeg absolut anser for nødvendigt, hvis det skal ordnes paa en kunstnerisk tilfredsstillende Maade.

Bluhme: Da jeg har afgivet en Mindretalsbetænkning, maa jeg fremkomme med et Par Bemærkninger. Jeg er fuldstændig enig med den ærede Ordfører i, at det er fuldt tilfredsstillende i finansiel Henseende, som det nu er ordnet mellem Staten og Teatret. Og jeg er ogsaa enig med ham i, at vi ubetinget bør lade de 3 Kunstarter forblive paa Nationalteatret under een Ledelse. Saa længe der ikke kan stilles ad anden Vej bedre og mere hensigtsmæssige Teaterforhold paa Benene, saa bør man ubetinget fastholde, at det skal fortsættes, som det er, og det bliver da Direktionens Sag at fortsætte paa bedst mulig Maade i kunstnerisk og finansiel Henseende. Men overfor hvad der er sagt fra mange kunstinteresseredes Side, at en Tale-scene vil kunne betale sig og være til Gavn saavel for Skuespillet som Musikken, tør jeg naturligvis som usagkyndig ikke have nogen Mening derom. Jeg kunde dog godt tænke mig at gaa med til en Tale-scene, men kun under Betingelse af, at det bliver under samme Ledelse, og at Københavns Kommune stiller de Kapitaler, som ere nødvendige for at bygge Tale-scenen. Jeg mener ikke, det er Statens Sag efter alt, hvad der er gjort for Kunsten, at foretage Eksperimenter. Jeg skal ikke have noget imod at give bedre Lønninger eller gaa med til et højere Tilskud til det kongelige Teater. Men jeg for min Part vil absolut fordre, at det bliver en samlet Direktion, saa længe der ikke fra anden Side bliver stillet en Tale-scene paa Benene. Det er min Opfattelse, og den har jeg søgt at give Udtryk i min Betænkning.

Ordføreren (Berntsen): Det var mig en Glæde at høre det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) saa bestemt tage Standpunkt med Flertallet mod Ønsket om at faa en ny Tale-scene. Derimod var jeg ikke saa glad ved at høre det ærede Medlem fra Mariager (Moestrup), og jeg kan saa godt forstaa, at det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) straks indkasserede ham til Fordel for sin Anskuelse. Det ærede Medlem pointerede, at han hørte til Flertallet. For at forebygge Misforstaaelse maa jeg gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem fra Mariager ikke er Medlem af Udvalget, det er altsaa ikke dets Flertal, han tager Afstand fra. (*Moestrup:* Det har jeg heller ikke sagt). Ja, det ved jeg godt, men det kunde blive misforstaaet, som om det ærede Medlem